

af deres Undersøgelser og med Oplysninger om de forefundne Uoverensstemmelser mellem Finansloven og Statsregnskabet; denne sendes trykt til vedkommende Minister og til Rigsdagen inden den 1ste Oktober, i det Aar, der følger nærmest efter Regnskabsaarets Slutning.

Betænkningen bør angive, hvilke Hovedregnskaber, Statsrevisionen har gennemgaaet, og hvilke Specialregnskaber derved ere blevne benyttede, samt alene gøre Indstillinger med Hensyn til de Punkter, der efter nogen af Statsrevisorernes Formening bør foranledige Beslutning af Rigsdagen. Hvorledes det ærede Medlem efter disse Bestemmelser, som ere Normen for Statsrevisionens Virksomhed, kan sige, at Statsrevisionen ikke er berettiget til at stikke nogen som helst Oplysning under Stolen eller forholde Tinget den, forstaar jeg ikke.

Saa kom det ærede Medlem med en Udtalelse, som han ogsaa har fremsat i sin Erklæring i vor Betænkning om, at det, at man i en Finanslov siger, at et Beløb „anslaas“, ikke fritager Ministeren for begære en Efterbevilling. Men det er ganske urimeligt. Det fritager netop; thi idet Beløbet kun anslaas, er enhver Overskridelse deraf hjemlet i Bevillingen; der er i Virkeligheden ingen Overskridelse, og idet et Beløb udtrykkelig angiver sig eller i Følge sin Natur maa anses for rent kalkulatorisk, maa det antages, at den bevilgende Myndighed har været enig om kun at sætte denne Post op, for at den skal staa der, for at man kan bringe Balance i Budgettet. Naar Bevillingen er af den Natur, at den maa siges kun at være kalkulatorisk, saa er en Overskridelse af det Beløb, der staar paa Finansloven, derigennem bevilget. Selvfølgelig kan det, som det ærede Medlem ogsaa kom ind paa, være ønskeligt og behageligt for Ministeren at søge Rigsdagen med Hensyn til de større Overskridelser paa et tidligere Tidspunkt for at søge at dække sig. Der kan altid være Tvivl om, hvor vidt en Overskridelse har været fuldt berettiget. Jeg vil f. Eks. anføre de store Beløb, der ere givne ud paa Jærnbanebudgettet. Med Hensyn til dem kan Ministeren sige: Jeg vil ikke give 100—200,000 Kr. ud, uagtet der kun er bevilget 4000 Kr. Det vil jeg dog underrette Rigsdagen om, for at den kan vide Besked derom. Det kan en Minister gøre, men jeg maa bestemt modsige, at han skulde være forpligtet til det. Jeg gaar ud fra, at Grundlovens § 49 giver Hjemmel for at overskride en kalkulatorisk Post paa Finansloven, thi der findes en uende-

lig Mængde Poster, som ere overskredne paa Finansloven, og som Statsrevisionen dog har fundet at være i sin Orden, fordi just ikke det specielle Beløb, som staar anført, er bevilget, men der er bevilget omtrent det Beløb, som man maatte antage, at Behovet krævede. Der er i dette Tilfælde saa meget mindre Grund til at gøre Bemærkninger om denne Overskridelse i Henhold til Løven af 1893, som der forrige Aar var en Overskridelse paa samme Konto af 81,000 Kr., som Statsrevisionen ikke gjorde nogen Bemærkning om, og som har fundet Sted i en Række Aar, altsaa noget, som de Herrer have maattet kende under Behandlingen af Finansloven. Desuagtet sætte de ind paa Finansloven, at Bevillingen anslaas til 20,000 Kr., og dermed er det bestemt givet, at § 49 i Grundloven ikke derved overskrides, og at man kan bruge mere end de 20,000 Kr.

Det ærede Medlem ytrede ogsaa med Hensyn til Gendarmerikorpset noget, som jeg blev lidt forundret over. Han kom ind paa hele det tvivlsomme Spørgsmaal om, hvad der med Føje kan bruges i en Supplementsperiode, og der have vi nu fra den højtærede Finansminister faaet en Forklaring, som jeg fuldt ud kan tiltræde. Men det ærede Medlem kom der med en Bemærkning, som det interesserede mig at høre. Han sagde blandt andet, at da man skred til at afvikle Gendarmerikorpset, var man ikke berettiget til at bruge det Beløb, som staar paa den foreløbige Bevillingslov af 1ste April 1893, thi da denne foreløbige Bevillingslov blev given, havde man ikke tænkt paa Gendarmeriet. Ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem har været saaledes indviet i den daværende Regerings Tanker, at han kan være sikker paa, at det ikke har foresvævet Regeringen ogsaa, at Gendarmeriet kunde blive afviklet, men under alle Omstændigheder ere Udtrykkene i den foreløbige Bevillingslov af den Beskaffenhed, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at en Afvikling af Gendarmeriet kunde ligefrem henføres under denne Post i den foreløbige Bevilling til Krigsministeriet, thi i Finansloven af 1ste April 1894 staar under denne Post: S. Udgifter til Gendarmeriet: 726,105 Kr. 55 Øre. Det er Udgifterne til det militære Gendarmeri. Jeg gad dog nok vide, om ikke ogsaa Afviklingen af Gendarmerikorpset er en Udgift til Gendarmeriet. Saa af den Grund er der ikke noget at bemærke til, at man har foretaget denne Afvikling og ladet den afholde som Supplement til Finansaaret 1893—94,